

MILA HAUGOVÁ

Orfea

oda már a dal helye

ó az állat mely szinte nem is létezik megjelenik
a te hívásodra
fehér fény archívumok melyeket senki se tár föl

ajkak

szemhéjak

kő
rituálisan ismétlődik
vonalak
gesztusok

oltár a tájban
önmagukat elbeszélő
aztán

ujjal a száj peremén
sok-sok szemhéj alatt aludni...

vak szemhéjak réteg a rétegen

*idevezetni (őt) az
árnyak zónáján át
megpecsételőds*

*

mint két murvalevél
felfele nyílnak ki
a tér ürességébe

mint a seb fölötti kötés
mint réteg a réteg után
úgy engednek
(fel)

lábnyom visszafelé

